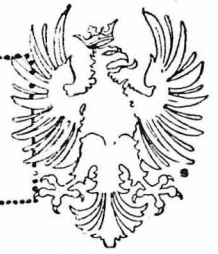
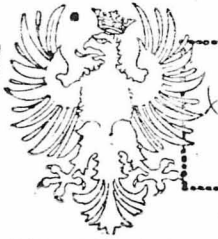

ΑΓΝΩΣΤΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΤΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Η ΩΡΑΙΑ ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑ ΕΙΡΗΝΗ

Η αντίληψη 'Αετίου και Σταυρακίου. Γύρω από τη γρηιά αυτοκράτειρα. Τά μεγαλεπήβολα σχέδια της Ειρήνης. Η συνωμοσία του Νικηφόρου. Η κατάληψη του 'Ιερου Παλατίου από τους συνωμότες. Η σύλληψη της αυτοκράτειρας. Η εγκάρτησις της στο μωρακιόν. Η ύποκρισις του Νικηφόρου. Στην εξορία. Ο θάνατος της Ειρήνης, κ.λπ.

Είδους στο προηγούμενο φύλλο πώς, μετά την οριστική αποκατάστασις της Ειρήνης στο θρόνον, άρχισαν να εφευρίσκονται γύρω της, μεταξύ των συνωμωτών της, συνωμοσίες και ραδιουργίες γιά τη διόδοχί της, μετά τόν θάνατό της.

'Ετσι, έπι ένα ολόκληρο χρόνο, μέσα στό 'Ιερόν Παλάτιον, διαδραματίζονταν ή πιο άρρώστια μηχανορραφίας. Ο 'Αέτιος κατήγγελε τά σχέδια του Σταυρακίου και ό Σταυράκιος, γιά νά έξουτώσθ τόν αντίπρό του, άρραγμένα επαναστάσεις εναντίον του. 'Ανάμεσα σ' αυτούς τους δύο, ή γοργή και Ειρήνη επάλαινε άπεγνωσμένα γιά νά διατηρηθή στην άρχή, τότε πηγαίνοντας, με τόν μέρος του ένός και τότε με τόν μέρος του άλλου, κατά τις περιστάσεις.

Τό περίοισο σ' αυτό τόν ματαιώ ή γύρω ήσαν ότι ή ένας ή οι δύο ποταγονιστάς του, ό Σταυράκιος, τόν διεξήγαγε ένά βασικότατο μυσικό στο γένος του τάφου, άρραγτος, φημιότατος ήμια, έτοιμοθάνατος. 'Ομοίως, δέν άνθεξε ως τόν τέλος και τόν 800 μ. Χ. πέθανε.

Ένώ στην αλήθ του Βυζαντίου γίνονταν όλα αυτά, συγχρότως στό Αίγιον, ό Καραολομάνος έθρομβήσε και έστρέψε τόν μεσ' στον 'Αγιο Πέτρον Αυτοκράτορα του Λαϊκού Ρωμαίου Κοίτου.

Λένε πώς ήθε ένα μεγάλο σχέδιο πέρασε άπ' τόν κοιλόν του παντοφύλου αυτού αυτοκράτορος και της γρηιάς άπόσεως του Βυζαντίου. Σχετίσταν δηλαδή κα' οι δύο νά πραγματοποιήσουν ένα γύμνο, ό όποιος θα έκανε τις μοναχίες τους ένά τόν κοιλόν τους σπύττος και θα άνόσθονε έτσι, κα' μεγάλη και κα' δοξασιμένη από τόν καιρό του Αλέξανδρου, τόν Κωνσταντίνου και του 'Ιουστινιανού τή ρωμαϊκή αυτοκρατορία. 'Αρχισαν μάλιστα και ή σχετική διαπραγματεύσεις και πρόσεβις τού Καραολομάνου έφτασαν γιά τόν σκοπό αυτό στην Κωνσταντινούπολη, δέν έξαρτα έξαρτα ή μεγάλη καταστροφή, στην όποία έσέκισε ή Ειρήνη.

Μετά τόν θάνατο τού Σταυρακίου, ό 'Αέτιος, πού ελγε γίνε κα' πανίσχυρος, έποστήριξε στα γυναικά τόν άσεκόν του γιά τή διαδοχή τού θρόνου και προσπαθούσε νά τού έξασφάλισθ την ύποστήριξή τού στρατεύματος. Μά εναντίον τών φιλοδόξων αυτών σχεδίων του, συνωμοτούσαν διαρκώς οι άλλοι μεγάλοι άρχοντες της αυτοκρατορίας. Μεταξύ αυτών ήσαν και ό γενικός λόγος της Νικηφόρος, ό όποιος, βλέποντας την περίπτωση κατάλληλη και τή μεγάλη διασφάλισμα τού λαού εναντίον τού 'Αετίου, έπωρελήθηκε της εικαρσίας γιά νά συνωμοτήσθ. Στά σχέδια του αυτά τόν έποστήριξε τόν κόμη των εικονομαστών και, αφού πορομοιάστηκε γρηιά έπί καιρό, στις 31 'Οκτωβρίου 802, ό Νικηφόρος έδωσε τόν σάχημα της κρησίας της επαναστάσεως.

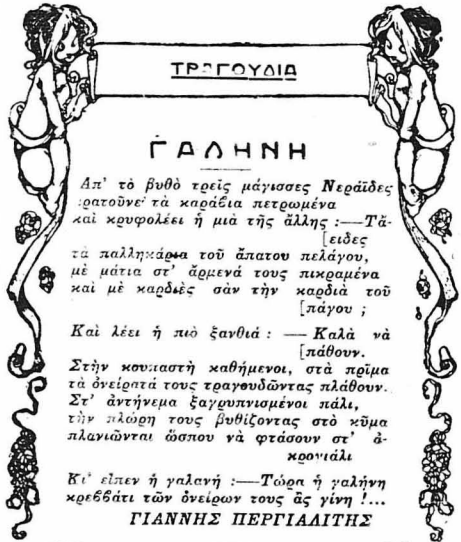
Η Ειρήνη βρισκόταν τις ήμέρες ένεινες στό άνάκτορο τού 'Ελευθερίου, την άγαπημένη της διαμονή. Οι συνωμοτίαι, μεταξύ τών όποιων ήσαν πολλοί παλιοί φίλοι του 'Αετίου, διασφαρισμένοι εναντίον του, συγγενής τού Κωνσταντίνου VI, αξιωματικοί εικονομαστών πού διηρούσαν έκδηλα και άρεστοί αλληλοί και συγγενής μάλιστα της Ειρήνης, έπωρελήθηκαν της άποστασίας. Στις δέκα ή όσα τού βράδυ κρησιάζονταν στις πόδες τού 'Ιερού Παλατίου ή έπέδειξαν στους φρονούς κληρονομημένες διαταγές της αυτοκράτειρας, διά τών όποιων διέτασσε ν' άνακηρυχθή άμέσως ό Νικηφόρος αυτοκράτορας γιά νά τή βοηθήσθ ν' άντιθέσθ εναντίον τών σχεδίων τού 'Αετίου. Οι σκοποί, μη ύπομαζόμενοι την πλαστότητα, τους παρόδισαν, χωρίς διαταγή, τόν άνάκτορο.

Σε κάθε επανάστασις τού Βυζαντίου, ή κατάληψη τού παλατίου, ήταν τόν πρώτο πού έπρεπε νά πετύχουν οι επαναστάται, άν ήθελαν νά κερδίσουν τόν παγινίδι τους. 'Ετσι ή νύχτα δέν ελγε τελειώσει πάλι και άγγελιοφόροι έξεπεστέλθηκαν πρós όλες τις διευθύνσεις, αναγγέλλοντες την άνάφρησι τού Νικηφόρου στό θρόνον και την έπαυχία της επαναστάσεως, στην όποιαν κανείς δέν ελγε φέρει αντίτασι.

Συγχρότως ή Ειρήνη, ή όποια ελγε συλληφθεί έξαρτα στο άνάκτορο τού 'Ελευθερίου, μετεφέρθη με μεγάλη φρονού στο Βυζάντιο και φυλακίσθη στο 'Ιερό Παλάτιο. Την άλλη μέρα δέ, πρωί-πρωί κα' βασικότα, ό Νικηφόρος, μέσ' στην 'Αγία Σοφία, έστρέφε αυτοκράτορας από τόν πατριάρχη Ταράσιο, ό όποιος ελγε έχούσε κώλας την ευεργετιά του. 'Ομοίως τίποτε δέν ελγε τελειώσει άκόμα. Η Ειρήνη ήταν δημοφιλής και ό λαός της έξεδήλωνε ολόφανερα την άγάπη του, βρίζοντας τόν καινούριο αυτοκράτορα και τόν πατριάρχη. Γενική άπόγνωση έπικρατούσε μεταξύ τού λαού, ό όποιος δέν χραισάδων παρ ό ένα άρχοντά γιά νά επαναστατήσθ.

Μιά γυναίκα, πράγματι ένεργητική, θα έπωρελίτο της εικαρσίας αυτής. Μά ή Ειρήνη, αυτή τή φροιά, δέν άρραγε καθόλου ένεργητική. Μεταξύ τών δύο ασπιδιότων, της φιλοδοξίας και της εισοδεσίας, τά όποια έδούσαν μέσα στην ψυχή της και την ελγαν καθοδηγήσει ως τώρα σε όλες τις πράξεις της. αυτή τή φροιά ένίκαυε ή ευθεία. Καί δέν ανείθη αυτό, γιά τή πτώσις της ελγε έξαντλήσει τόν θάνατος της... 'Οχι, ή Ειρήνη δέν έδειξε καμιά άδυναμια, άλλα μέρος στα τελεωμένα γεγονότα, εσάν γυναίκα φρόνημη και θεοσεβής,—κατά την έγκρασι ένός συγχρόνου της—ήπέκυψε άδιαμαρτύρητα. 'Οταν, την έπαύση της στέψεως του, ό Νικηφόρος έπιγαυε την έπισκεψή, με τά μάτια γεμάτα φεύκτα δάκρυα και με την προσποητή καλοσύνη, ή όποια τού ήταν συνηθισμένη, και δείχνοντάς της τόν μαύρο σανάδα τά όποια φρούσε άκόμη άντι τόν έρυθρόν αυτοκρατορικό, της έδήλωσε ότι διά της βίας τόν ελγαν κάνει αυτοκράτορα, ή Ειρήνη με κα' έγκαρτέρησι, έντελώς χριστιανική, ταπεινώθηκε πρρός τόν, σάν νά ήταν ό έλεκτός τού Θεού, ειλγογόντας της άποστασίας της Θελας Προνοίας και αποδίδοντας την πτώσι της στις άμαρτίες της. Δέν ελγε ούτε κα' λέξι διαμαρτυρίας, ούτε ένα παρατόνο. Παρέδωσε στό Νικηφόρο πρόθυμα τους θρησούρους του, εκφράζοντάς του μόνο την ήπιότητα νά την άφήσουν νά ήσθ στο άνάκτορο της τού 'Ελευθερίου.

Ό σφετεριστής τού θρόνου της τού ύποσέθηκε ευχαριστως αυτό, άκόμη δέ ότι, όσο θα ζούσε, θα διατηρούσε τόν τίτλο και τις τιμές της αυτοκράτειρας. Μά δέν άργησε νά έξαχού τις ύποσέψεις του και έκει' από λίγο καιρό, άπεμύρισε την Ειρήνη άπ' την Κωνσταντινούπολη, και την έξόρσε στην άρχή σ' ένα μοναστήρι, τόν όποιον αυτή ελγε ιδρύσει στην Πόλινκρο. Μά, επειδή τού φα-

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΓΑΛΗΝΗ

Απ' τόν βυθό τρεις μάγισσες Νεράιδες φρατούνε τή καρδιά πετρομένη και κρυφολεξί ή μία της άλλης:—Τά

ειδες τα παλληκάρια τού άπατου πελάγου, με μάτια σ' άρεμά τους πικραμένα και με καρδιές σάν την καρδιά τού πλάγου;

Και λέει ή πιο ξανθιά:—Καλά νά πλάθουν.

Στην κομιστή καθήμενοι, στα πρίμα τά όνειράτα τους τραγουδώντας πλάθουν. Στ' άντίγμερα χαρμυγνιμένοι πάλι, την πλώση τους βυθίζοντας στο κύμα πλανιόνται ώσπου νά φτάσουν σ' άκρονιάλι.

Κι' ελπει ή γαληνή:—Τώρα ή γαληνή κρεβάτι των όνειρών τους άς γίνη!...

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

έρυθρόν αυτοκρατορικό, της έδήλωσε ότι διά της βίας τόν ελγαν κάνει αυτοκράτορα, ή Ειρήνη με κα' έγκαρτέρησι, έντελώς χριστιανική, ταπεινώθηκε πρρός τόν, σάν νά ήταν ό έλεκτός τού Θεού, ειλγογόντας της άποστασίας της Θελας Προνοίας και αποδίδοντας την πτώσι της στις άμαρτίες της. Δέν ελγε ούτε κα' λέξι διαμαρτυρίας, ούτε ένα παρατόνο. Παρέδωσε στό Νικηφόρο πρόθυμα τους θρησούρους του, εκφράζοντάς του μόνο την ήπιότητα νά την άφήσουν νά ήσθ στο άνάκτορο της τού 'Ελευθερίου.

Ό σφετεριστής τού θρόνου της τού ύποσέθηκε ευχαριστως αυτό, άκόμη δέ ότι, όσο θα ζούσε, θα διατηρούσε τόν τίτλο και τις τιμές της αυτοκράτειρας. Μά δέν άργησε νά έξαχού τις ύποσέψεις του και έκει' από λίγο καιρό, άπεμύρισε την Ειρήνη άπ' την Κωνσταντινούπολη, και την έξόρσε στην άρχή σ' ένα μοναστήρι, τόν όποιον αυτή ελγε ιδρύσει στην Πόλινκρο. Μά, επειδή τού φα-